

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 5 червня 1986 року

№ 67 (3730)

Ціна 2 коп.

ЗВАННЯ ЛЕНІНЦІВ НЕСТИ ДОСТОЙНО!

Комсомол. Одне слово — і нам уже бачаться з книг, фільмів, кінохроніки перші комсомольські активісти, бачаться Боярка і Перекоп, Комсомольськ-на-Амурі і Мамітка. Комсомол — це Зоя Космодем'янська і «Молода гвардія», це — освоєна цілина і Байкало-Амурська магістраль на безмежних сибірських просторах. Комсомол — це горіння, романтика, подвиг, ударна праця!

Незабаром Ленінська Комуністична Сітка Молоді святкуватиме своє сімдесятиріччя. Довгий і славетний шлях. Ціла епоха. Зустрічатимуться ветерани-комсомольці з молоддю. Що скажеш ти своїм дідусям і бабусям тоді, ровеснику? Якими величними справами й планами поділилися з ними?

XXVII з'їзд партії закликав і націлював юнаків і дівчат активніше втручатися у життя, безоглядно викоринювати недоліки, переводити наше життя й роботу на нові рейки. Закликав — перебудовуватись. З чого починати її, перебудову? Як вона бачиться комсомольським працівникам? На ці та інші запитання прагнули знайти відповіді учасники спільного засідання виїзної редколегії «МК» та

комсомольського активу Олександрівського району.

У розмові взяли участь редактор газети Ю. СЕРДЮЧЕНКО, відповідальний секретар В. АФАНАСІЄНКО, зав. відділом робітничої молоді і внутрішнішнього життя Л. ЯРМОЛЕНКО, зав. відділом листів В. БОНДАР, заступник завідувача відділом пропаганди обкому комсомолу І. КРИКУНЕНКО, перший секретар РК ЛКСМУ Н. БОЙКО, другий секретар РК ЛКСМУ О. ШИШКА, секретар-завідуюча відділом учнівської молоді Н. БОЙКО, заступник завідувача відділом комсомольських організацій Ю. КРИМСЬКИЙ, інструктор РК ЛКСМУ О. КОПКА, секретар комітету комсомолу радгоспу «Шляхом Леніна» І. БОГАЧЕНКО, методист районного будинку культури В. ШЕВЧЕНКО, випускниця СШ № 2 В. ВОЙНІЛОВИЧ, бригадир КМК ремонтно-транспортного підприємства Х. ДАСАЄВ та інші.

Дорогі читачі, ви теж можете стати учасниками цієї розмови, виклад якої ми публікуємо на 2-й сторінці.

РЕДКОЛЕГІЯ «МК».

ІНІЦІАТИВУ ПІДТРИМАЛИ!

Тісні дружині зв'язки протягом багатьох років підтримують учні нашої десятирічки з трудівниками місцевого колгоспу імені Свердлова. Немазу поміч надаємо ми господарству під час весняно-осінніх польових робіт, а також на молочно-товарних фермах. Незабаром почнеться жнива і тут теж не обійдеться без наших рук. Недавно всі старшокласники на чергових загальношкільних комсомольських зборах підтримали ініціативу про перерахування 300 карбованців, які ми заробили навесні при перерахуванні картоплі, на рахунок 590101. Під час літніх канікул, відпочиваючи і працюючи в таборі праці і відпочинку, всі зароблені кошти ми також перерахуємо на ліквідацію наслідків в зв'язку з аварією на Чорнобильській АЕС.

В. РУЩАК,

Олександрійський район.

З ЦІКАВІСТЮ ми, бійці студзагону «Скіф», прочитали Проект ЦК КПРС Основних напрямів перебування вищої, середньої і спеціальної освіти в країні. Кажучи про необхідність поліпшення якості підготовки спеціалістів, в документі підкреслюється роль і значення СБЗ. Зокрема, йдеться: «Віддаючи належне великій значимості руху студентських загонів, необхідно вжити заходів для підвищення їх виховного впливу, виключення з їхнього життя ділячих настроїв та інших негативних явищ».

Під час третього трудового, що незабаром почнеться, члени нашого СЗ мають спорудити чотири житлових будинки та освоїти приблизно 50 тисяч карбованців у радгоспі «Устинівський» Устинівського району. А нині, поки що до початку літнього семестру ще є час, досвідчені студзгонівці (вони виїжджають у загоны не один рік) Олександр Паністов, Юлія Шаповалова, комуністи Наталка Пагута, Анатолій Штомпель,

ЦЕ СТОСУЄТЬСЯ НАС ОСОБИСТО

Юрій Присяжнюк діляться досвідом із новачками.

Нас радує те, що у «скіфів» (так називають наших бійців) склалося немало гарних традицій. Але нинішнього літа появляться і немало новинок. Так, у вільний від основної роботи час хлопці і дівчата займатимуться описом поховань скіфів, сарматів.

Безумовно, проект перебування вищої і середньої спеціальної освіти стосується нас — студентів. І закін «Скіф», як і всі СЗ області, підтримують заходи партії та уряду і в поліпшенні будзгонівського руху.

А. ЧУЛЮКОВА,

комісар загону «Скіф» Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

До нових звершень

Недавно в середньому професійно-технічному училищі № 4, яке є базовим для виробничого об'єднання по сім'яках «Червона зірка», відбулося свято. На урочистій лінійці начальником обласного управління профтехосвіти М. Г. Гайдамака вручив педагогічному та учнівському колективам закладу перехідний Червоний прапор обласного управління профтехосвіти за перше місце, завойоване у соцзмаганні серед ПТУ області у першому кварталі нинішнього року.

До присутніх звернувся секретар Кіровського районного комітету Компартії України В. Д. Мішур. Він висловив подяку учням, інженерно-педагогічному колективу за добру якість ідейного і трудового виховання.

Із словом-відповіддю виступив директор училища Л. М. Капченко, який запевнив, що учні, педагоги, майстри-наставники виправдають це високе довір'я.

П. ДРОЗД,
заступник директора
СПТУ № 4 по навчально-виховній роботі.

«Діти світу бажають миру»

Майже сто малюнків представлено на виставці дитячого малюнка «Діти світу за мир», яка розгорнута у Маловиснівському районному будинку культури.

Різний вік у юних художників, різна лівість малюнків. Але усі твори об'єднують одна тема — захист миру на Землі. Наприклад, шестикласниця Маловиснівської середньої школи № 3 Люба Демодович намалювала голуба миру і підписала: «Діти світу бажають миру». Це ж стверджують у своїх малюнках Наташа Мамонтова, учениця п'ятого класу Смолінської середньої школи № 2, Віталій Шелест, учень шостого класу Паліївської восьмирічної школи, першокласниця Мануйлівської восьмирічної школи Оксана Кавун та інші учасники виставки.

Г. ХАРИТОНОВ.

КОРМИ- турбота КОМСОМОЛЬСЬКА!

Як одного з кращих на заготовці кормів у господарстві називають односельці механізатора широкого профілю комсомольця Юрія ШЕРБАКОВА (на знімку вгорі). Навесні він орав трактором К-70, а нині своїм СК-5 косить люцерну на сіно (знімок внизу). За молодим механізатором на сьогодні вже 40 гектарів звільнених від цієї культури площ.

Фото В. ГРИБА.

Колгосп імені Леніна,
Долинський район.

Буде запас різнотрав'я

«Молоко в корови на язиці». Не раз доводилось нам чути це народне прислів'я з вуст доярок молочно-товарних ферм району. А промовляли вони його, бо скаржились на нестачу кормів.

У конкретних рубежах на 1986 рік в усіх первинних комсомольських організаціях колгоспів серед багатьох напрямів роботи визначено пункт: взяти шефство над молочно-товарними фермами господарства, де працюють комсомольсько-молодіжні колективи, створити тут надійний запас кормів.

В господарствах району почалась заготовка різнотрав'я для громадської худоби. Комсомольці і молоді колгоспів у цей відповідальний період вихо-

дять з цінними починами. Наприклад, члени комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 1 колгоспу імені Шевченка групкомсорг Володимир Куменко, комсомольці Павло Чорний, Петро Бойко, Володимир Травиленко та інші вирішили заготовити по півтону сена кожний. Ініціативу підтримали всі комсомольці цього господарства.

Заступник голови колгоспу імені Шевченка по роботі з молоддю Сергій Ткаченко повідомив, що за попередніми підрахунками буде заготовлено 200 тонн різнотрав'я. Юна-

ки і дівчата працюватимуть після роботи, у вільні дні. Коситимуть траву на сіно в ярах, вибалках, на інших неугіддях.

З цінним почином виступила також комсомольська організація колгоспу імені Чкалова — заготовити силами комсомольців і молоді господарства річний запас сена для худоби другого відділка.

Бюро райкому комсомолу схвалило ініціативи первинних комсомольських організацій колгоспів імені Шевченка та імені Чкалова. В прийнятті з цього питання постанови бюро звернулось до всіх юнаків і дівчат району — підтримати ці почини, взявши активну участь в заготовці різнотрав'я для громадської худоби.

А. СТОЯН,

завідуючий відділом комсомольських організацій Новомиргородського райкому комсомолу.

САМЕ молоді належить сьогоднішнє завдання створення комуністичного суспільства — ця лєнінська думка, висловлена на зорі Радянської влади, звучить як злободенний наказ нам, молоді 80-х. Про необхідність шукати шляхи і форми, повнішого використання творчого потенціалу молоді, її енергії і талановитості, інтересу до всього нового, неприйняття консерватизму і рутини говориться на XXVII з'їзді КПРС.

Уся країна живе сьогодні в атмосфері пошуку і оновлення, в душі прискорення і перебудови. Намічені з'їздом партії плани на п'ятирічку і на період до кінця нинішнього тисячоліття спонукають до живої конкретної дії в першу чергу молоді, адже це нам доведеться вирішувати поставлені партією завдання. Сьогодні партія, уся країна чекає від молоді не просто готовності до дії, а самої дії.

Одним із цілком об'єктивних психологічних стереотипів, що стримують перебудову у всіх сферах нашого життя є насамперед звичка до старого, усталеного і неввіра у радикальність нинішніх перетворень: старші покоління бачили самі й брали участь уже не в одній перебудові. Можливо, іншій за масштабами, за постановкою кінцевої мети. Споглядальна позиція частини людей нашого суспільства тут неминуха. Набагато простіше переставити з місця на місце верстат, наладити робітників новим операціям, навіть у цеховому масштабі впровадити колективний підхід, ніж перебудувати свідомість людей. А молоді, вона швидше усе сприймає душою, серцем, швидше реагує на подих свіжого вітру, що безперечно відчутний сьогодні у всіх сферах прикладання наших рук і розуму. Це і стало основою концепцією у підході до вирішення питань перебудови комсомольської роботи, якій було присвячено виїзне засідання редколегії «МК» в Олександрівському районі.

явлену реалізацію. Кожного неприємно вражає: куди ж дивиться райком, секретар комітету комсомолу? Мене просто дивляться, повірте... Але ж не вина наша, а біда, що у нас ще є такі комсомольці.

Віктор ШЕВЧЕНКО: Але ж не треба забувати, що хтось же таких комсомольців рекомендує в комсомол. Ні в Статуті, ні в жодному партійному документі не сказано, що ми повинні «формувавати» ріст, поповнювати число комсомольців будьяким. Я вважаю, що приймати в комсомол треба лише кращих з кращих.

Райком комсомолу пропонує: Надати райкому більше самостійності у питаннях прийому і росту чисельності своєї організації. Райком комсомолу зобов'язується нести повну відповідальність за якісний склад своєї комсомольської організації, за вступлюючих і рекомендуваних до вступу.

Іван БОГАЧЕНКО: Авторитет комсомольської організації залежить значною мірою від ватажка, від сек-

лажить буває від дрібниць. А дрібниць цих багато. Причому, коли мене обрали секретарем, то я навіть не знав, де я нашу комсомольську документацію зберігатиму — не було в колгосп приміщення, виділеного для комітету комсомолу. Не кажу про якийсь там набінет — елементарного приміщення... «Де, — питають, — секретар?» — «А отам, на бригаді». — «Де його можна застати?». — «Пошукайте десь тут». — «Коли з ним можна поговорити?». — «Як знайдете, бо в нього нема постійного місця...».

Ось таке. Смішно трохи, але так було три роки тому. Хоча, звичайно, не місце красить людину, а людина — місце, її конкретні справи. Я ще багато чого не змію, може й не все знаю. Але й не соромлюсь запитати у старших. Добре в комсомольській роботі мені допомагає преса, зокрема, «Молодий комунар».

Надія БОЙКО: Таких серйозних, ділових комсомольських ватажків, як Іван Богаченко в районі можна назвати чимало. Це і Микола Капелюшний з колгоспу імені Шааценка... До речі, в цьому господарстві, як і в колгоспі «Зоря комунізму» досі по два рази на рік м.

Райком комсомолу пропонує: У вигляді експерименту протягом кількох місяців перевибрати комсомольських секретарів, які не справляються зі своїми дорученнями і запропонувати очолити первинні юнакам і дівчатам, які мають організаторські здібності, хоча й «не підходять на роль ватажка» за анкетними даними.

Халіп ДАСАЕВ: «Авторитетні», так би мовити, ватажки, може допоможуть організувати дозвілля для молоді. Бо якщо вчораші нікуди піти в Олександрівці, то в селах, мабуть, тим більше... Принаймні так: на нашому підприємстві.

Вікторія ВОЙНІЛОВИЧ: Ну, тут позиція, по-моєму, хибна. Хіба для нас хтось, в даному випадку комсомольський секретар, повинен організовувати дозвілля?

Віктор ШЕВЧЕНКО: Та й чи справді нема до провадити дозвілля вечорами в Олександрівці? Є. Треба тільки не плутати поняття дозвілля і розваги. Розваги — це коли тебе розважають, а дозвілля — коли розважаєш себе сам, активно організовуєш свій відпочинок. Тільки в районному будинку культури щодня працюють різноманітні гуртки — хорівий, танцювальний, клуби — філателістів, рукодільників, шаховий, диско-клуб «Райдуга»... Та давай заглянемо на вечірню репетицію, наприклад, хорового колективу: середній вік хористів — за 35 років. А де ж молоді? Думаю, що якщо комсомольські секретарі зможуть чимось допомогти, то тільки агітацією, організаторськими заходами...

Є де дозвілля проводити в райцентрі, у селах, звичайно, гірше. В районному відділі культури можна отримати довідку — з надрами культосвітньої роботи в нас ще сутужно.

Іван БОГАЧЕНКО: За прикладами не треба далеко ходити. В нашому селі будинок культури донедавна був візцем культосвітньої роботи, а розраховались культурціанки і... Не порозумілись із дирекцією радгоспу.

Олександр ШИШКА: Але цю тему далеко не аичерпаєш однією-двома пропозиціями. Це тема окремої розмови. Завершувати нашу сьогоднішню зустріч, редколегію, мабуть, цікаво було б знати: чого читач чекає від цієї молодіжної?

Іван БОГАЧЕНКО: Більше публікуйте матеріалів на внутрішні питання, розповідайте про досвід роботи комсомольських ватажків.

Віктор ШЕВЧЕНКО: З цікавістю перечитую завжди «Диск-зал». Друкуйте регулярно найновіші, найпопулярніші пісні, бо коли вона з'явиться в репертуарному збірнику чи на пластинці, то вже популярні інші...

Олександр ШИШКА: Газета мало розповідає про виховання, перетворення «важких підлітків» — комсомольськими, радянськими, громадськими організаціями...

Надія БОЙКО: Сподіваємось, що подібні розмови, як сьогоднішня, відбуватимуться і в інших районних чи первинних комсомольських організаціях. Як вони збираються перебудувати свою роботу — це цікаво буде довідатись усім спілчанам. Бо це пошуки. А ними треба ділитись.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ «МК».

ЗВАННЯ ЛЕНІНЦІВ НЕСТИ ДОСТОЙНО!

ВИЇЗНЕ ЗАСІДАННЯ РЕДКОЛЕГІЇ «МК» В ОЛЕКСАНДРІВСЬКОМУ РАЙОНІ

РЕДКОЛЕГІЯ: Справною першочерговою вагою назвав XXVII з'їзд КПРС перебудову партійної і господарської роботи. А XII пленум ЦК ВЛКСМ, що відбувся після з'їзду, розглянув ряд питань, зв'язаних з перебудовою комсомольської роботи. Як проходить вона у вашій районній комсомольській організації? Що, на нашу думку, заважає перебудові?

Олександр КОЛПА: Давайте почнемо з того, що заважає? Сьогодні заважає все те, що й учора, що зрештою й «справджує» на під-рив авторитету комсомолу — формалізм, паперотворчість, заорганізованість.

Скільки говоримо ми сьогодні про перебудову. Правильно говоримо, по-діловому, а доходить до діла — знову вчорашній день. Причому, першу половину місяця райкоміації у поті чола «вигризують» внески з усіх організацій (бо як тільки випустиш на деякий час із під контролю ці питання, так і чекай заборгованості — про яку дисципліну комсомольців це свідчить пого-воримо трохи далі, зараз — про інше). Плюс щодня відписуємо звіти, інформації по інстанції. Засідання, збори, вечори — туди запрошений, там маєш бути обов'язково... А який обсяг виробничих питань! — Тут тобі і рейди по економічному витрачання сировини і матеріалів, тут і шефство над вирощенням кукурудзи, і тваринництво — ударний фронт, політзаказання, дозвілля молоді... Ось так крутимося, як білка у колесі, намагаючись всього встигнути, а там дивись знову 15 число — знову можна за внески братися...

Надія БОЙКО: Ні в якому разі не перенасичуючи факти, скажу, що Олександр досить відверто зобразив ситуацію. Хапаємось за масу справ, бо про все тут же треба прозвітувати в обком, обкому — далі по інстанції. Поверховість, робота на папері, а не на ділі нікому не створювали авторитету... Бажаючи ж працювати с, повірте.

РЕДКОЛЕГІЯ: Але ж ось уже понад два роки обласна комсомольська організація працює за конкретними рубежами. Цікава творча форма. Наша газета писала і про досвід, і про те, як, на

жаль, цій формі комсомольської роботи допомогли заформалізуватись самі ж комсомольські працівники. Чим саме? Невмінням із безлічі справ вибрати кілька своїх, найважливіших. Звідси розпорошування сил, неспроможність довести до ладу розпочаті справи...

Юрій КРИМСЬКИЙ: Все правильно. Я ніби відчував, що про це зайде мова, іду-чи на зустріч прихилив один екземпляр наших конкретних рубежів. Не скидаючи з себе вини, ми водночас відчували, що ця творча форма, на жаль, вимагає від нас менше творчості, ніж ми б її хотіли і могли прояснити. Хочете приклад? Ось наш рубіж — створення КМК. Зазначте, тут є тільки графа з плюсом (і ясно — немає з мінусом). Тобто, обком комсомолу не допускає, що кількість КМК у районі може зменшитись, причому з цілком об'єктивних причин — хтось виїхав, хтось перейшов на іншу роботу, а якийсь колектив і за віком перестав бути комсомольсько-молодіжним...

Халіп ДАСАЕВ: В моєму комсомольсько-молодіжному колективі усього три комсомольці. І хай вас не дивує — а бригаді працюють і пенсіонери...

Олександр ШИШКА: Це непоодинокі випадки. Щоб «тримати цифру», ми вимушені створювати комсомольсько-молодіжні колективи формально, на папері (ну що це, скажімо, за КМК у господарстві, якщо одна доярка працює на одній фермі, друга — на іншій, третя телят доглядає на третій). І таких «притягнута за луга» КМК у нас не один. На жаль...

Юрій КРИМСЬКИЙ: У промисловості їх створювати легше. Взяти хоча б 2-й імені Петровського цукрокомбінат. Усі КМК — це справжні по духу молодіжні трудові колективи. І в одну зміну працюють, і спеціальність одна, і змагання тут дійові. У нас же район сільськогосподарський, а от тут з цими КМК хоч плач...

Надія БОЙКО: Юрій сказав «хоч плач» не для красивого співця. Справді сумно, що в ідеалі добровільне об'єднання комсомольців і молоді в єдиний трудовий колектив перетворилося як-що не в паперозу химеру,

● ЗА КОМСОМОЛЬЦЯ МАЮТЬ НЕСТИ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ І РЕКОМЕНДУЮЧІ.

● ЧИ ВЗАГАЛІ МОЖЛИВО, ЩОБ КМК БУВ ВІДСТАЮЧИМ.

● ЗВАЖАТИ НА ДІЛОВІ ЯКОСТІ ЛЮДИНИ, А НЕ СЛІПО ДОВІРЯТИСЬ АНКЕТІ.

то в неусвідомлену обов'язковість. Але ж нізельється мета створення таких колективів — довести право на існування ділом, бажання виділятися (у кращому розумінні) на фоні інших, втрачається виховна функція КМК. Хай би краще їх було менше, та справжні. А то зараз (це парадокс!) з'явилися навіть відстаючі КМК. Що ж це за комсомольсько-молодіжний колектив, якщо він відстаючий? Кому і який тон у роботі він задає?

Райком комсомолу пропонує: У плані експерименту скоротити кількість створених раніше КМК в районі, ліквідувати формальні і бездіяльні молодіжні колективи. Краще менше, та краще — переглянути їх створення за цим принципом. Райком комсомолу зобов'язується кількістю КМК, що залишаться, протягом року буде вироблено продукції на суму не меншу, ніж минулого року усіма нинішніми КМК району.

РЕДКОЛЕГІЯ: У переліку питань, що пропонувалися для розгляду у нашій розмові, є й таке, як контроль і виконання власних рішень. Сьогодні уже прозвучало, що райком комсомолу постійно тримає на контролі сплату членських внесків. Чи нормальне це, що статутна вимога, метою якої є перевірка дисциплінованості, обов'язковості комсомольців, постійно відполізає райком від маси важливих справ?

Надія БОЙКО: Мусимо визнати, що комсомольська організація 2-го імені Петровського цукрокомбінату, для прикладу, і сьогодні «га-силь» зборгованість, ви-

ретаря першій. Нерідко неприємно вражає: куди ж доводиться чути про погані контакт між комсомольською організацією і правлінням колгоспу, дирекцією радгоспу чи будь-якого промислового підприємства. Чому? Та тому, що секретар комсомольської організації рідко, а то й неохоче стукається в двері адміністрації. Мусить бути напалки. Треба піднімати престиж комсомольської організації і в очах адміністрації, і в очах самих комсомольців. В першу чергу треба зважувати його сумлінною працею, ініціативністю, дотриманням своїх слів — комсомольського слова. Жити й працювати треба так, щоб було видно наслідки твоєї праці, наших комсомольських задумів і звершень...

РЕДКОЛЕГІЯ: Іване, коли ми попросили в райкомі комсомолу назвати кілька найавторитетніших комсомольських секретарів у районі — нам одним із перших назвали твоє прізвище... Як завоювала авторитет ваша комсомольська організація?

Іван БОГАЧЕНКО: Ця похвала для мене — аванс на майбутнє. Бо такого авторитету, якого хочеться, ще наша первинка не має. Проте зроблено в цьому напрямі чимало. А починати справді було нелегко. Досі якимось не на довго обирались завжди секретарі комітету комсомолу. Бо треба, щоб і до душі були тобі обов'язки ватажка і хотілось тобі щось робити і зробити для молодих, і підтримку відчувати від парткому, дирекції...

Третій рік я вже очолюю первинку. Налагодив непогані стосунки з дирекцією — допомагають, вислухають, коли треба, наші ініціативи, починаючи... Нам вірять.

Бачте, авторитет і секретаря, і всієї організації за-

нялись комсомольські ватажки. Чому? Та тому, що часто на виборну посаду комсомольського секретаря ми змушені пропонувати людину, хоч і не влюблені, чи є в неї хист до організаторської роботи. А змушені тому, що хтось придумав на цю посаду пропонувати людину не за її можливостями й прагненнями, а за її анкетними даними.

З анкетними ж даними потрібно, щоб майбутній секретар здебільшого мав вищу, в крайньому випадку, середню спеціальну освіту, був членом чи кандидатом у члени партії... Ось іноді виходить, що секретарем вибирається людина сумлінна, порядна, чесна, але без хисту організаторського... А з той же час молодого, здібного, енергійного комсомольця райком на роль ватажка не пропонує, бо він не підходить... за анкетними даними.

Юрій КРИМСЬКИЙ: У нас секретарі віком здебільшого 23—25 років — поки вуз чи технікум закінчить, поки зарекомендує себе на роботі... А чому на вибрати ватажком комсомольця, який торік закінчив десятирічку і йому довіряють усі спілчані, вірять у його організаторський талант?

Зовсім недавно в колгоспі імені Куйбишева комсомольці переобрали ватажком Віктора Шепеля — за два місяці він стільки зробив для комсомольської організації, як досі інші протягом кількох років... Бо й раніше Віктор був серед молоді неофіційним лідером...

Надія БОЙКО: В плані перебудови ми вважаємо, що треба первинним організаціям надавати більше прав у виборі своїх ватажків. Сьогодні третина секретарів комсомольських організацій в районі не є справжніми ватажками комсомольців і молоді. Хоча в кожній первинній є юнак чи дівчина, які були б справжніми, бойовими, енергійними секретарями, але не всі анкетні дані «дозволяють» ними стати...

ВІД РЕДАКЦІЇ: Комсомольцю! Сьогоднішньою публікацією «Молодий комунар» починає серйозну розмову про пошуки, напрями і досвід перебудови комсомольської роботи. Хочеться, аби й ти не стояв осторонь цієї першочергової справи. Напиши нам, як ти собі мислиш перебудову, які уже перші кроки зроблено в цьому напрямі?

СЬОГОДНІ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ
НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Свій черговий рейд-перевірку чистоти повітря на вулицях обласного центру проводять працівники лабораторії по контролю забруднення атмосферного повітря при обласному гідрометбюро. Як завжди, їм охоче допомагають учні навчальних закладів міста. Ось і цього разу разом зі старшими товаришами на вулиці Кіровограда вийшли комсомольці СШ № 8 Ігор БУГА, Сергій КАРГАПОЛОВ, Євген КУРАКСИН. Вони знають: такі систематичні перевірки допомагають контролювати дотримання законодавства про охорону атмосферного повітря, роблять «легені» нашого міста чистішими.

Фото В. ГРИБА.

ПРИРОДА... НА ЗАВТРА

Проблема охорони природи, раціональна і бережлива використання її ресурсів сьогодні хвилюють усі народи планети. Цілеспрямовано й послідовно розвиваються зони в Радянському Союзі. В Основних напрямках економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1999 роки і на період до 2000 року цьому питанню приділено максимум уваги. Зокрема, ставиться завдання добитися підвищення ефективності заходів щодо охорони природи, на що в XII п'ятиріччі виділено десятки мільярдів рублів.

Там, де існують ідеї про охорону природи, господарське використання її багатств знаходять реальне відображення в політиці КПРС, у діяльності Радянського уряду. В Звітній доповіді ЦК КПРС XXVII з'їзду КПРС, з якою виступив М. С. Горбачов, недарма сказано, що всі ми повинні відповідати за природу перед потомками й історією. Широкого залучення громадськості до практичної природоохоронної діяльності вимагає і екологічна ситуація на Кіровоградщині.

Слід відзначити, що за останній рік Кіровоградська обласна організація товариства охорони природи організаційно виросла, в члені товариства лише минулого року прийнято 27 тисяч чоловік. Загальна кількість членів становить нині близько 400 тисяч, що складає 36,5 процента населення області. Вони об'єднані в 2195 первинних організацій. Колективними членами товариства є 750 підприємств і установ. Аналіз роботи і плани на майбутнє показують, що в обласній організації проводиться перебудова роботи відповідно до вимог часу. Приклад подають товариства заводів чистих металів (м. Світловодськ), виробничого об'єднання «Дружність» заводу радіовиробів (м. Кіровоград) колегів «Путь Ильича» (Знам'янський район), «Мир» (Гайворонський район), «Победа» (Малозіньківський район), Богданівської середньої школи № 2 Знам'янського району та інші.

На Кіровоградщині успішно впроваджується досвід Чернівецької області по поширенню руху «За населення планети, підприємств, колгосп, радгосп, навчальний заклад зразкового природокористування і охорони оточуючого середовища». Останнім часом зв'язи зразкових підприємств з Кіровоградом і селу Нова Прага Олександрійського району.

Але в природоохоронній роботі є й ряд істотних недоліків та невикористаних можливостей. Так, не належному рівні організовано соціалістичне змагання «За ленінське ставлення до природи». Прикро, що з року в рік серед відстаючих виявляються Олександрійська, Олександрівська, Добровеличківська, Долинська і Кіровоградська районні організації охорони природи. Незадовільно виконуються постанови обласного комітету про створення будинків природи у Вільшанському, Добровеличківському, Кіровоградському, Компанішівському, Ульяновському, Олександрійському і Олександрівському районах. На багатьох підприємствах і в організаціях Кіровоградського, Новоархангельського, Вільшанського, Новгородківського районів відсутні «кімнати і кути природи», немає

смтство, колгосп, радгосп, навчальний заклад зразкового природокористування і охорони оточуючого середовища». Останнім часом зв'язи зразкових підприємств з Кіровоградом і селу Нова Прага Олександрійського району.

Але в природоохоронній роботі є й ряд істотних недоліків та невикористаних можливостей. Так, не належному рівні організовано соціалістичне змагання «За ленінське ставлення до природи». Прикро, що з року в рік серед відстаючих виявляються Олександрійська, Олександрівська, Добровеличківська, Долинська і Кіровоградська районні організації охорони природи. Незадовільно виконуються постанови обласного комітету про створення будинків природи у Вільшанському, Добровеличківському, Кіровоградському, Компанішівському, Ульяновському, Олександрійському і Олександрівському районах. На багатьох підприємствах і в організаціях Кіровоградського, Новоархангельського, Вільшанського, Новгородківського районів відсутні «кімнати і кути природи», немає

відповідної наочної аситації.

Не досить активно любители природи беруть участь в організації контролю за дотриманням природоохоронного законодавства. Погано працюють спеціалізовані дружини, пости по охороні природи на Маловисізьському спиртзаводі, чаруноліварному заводі і ремзаводі імені В. К. Таратута в Кіровограді. На жаль, не увійшла в практику роботи природолюбів області така форма боротьби з порушеннями природоохоронних норм і правил, як передача матеріалів пресрозголоску на розгляд трудових колективів.

У нашій області багато робиться по боротьбі із забрудненням повітря. Викиди в атмосферу шкідливих речовин від стаціонарних джерел з року в рік зменшуються. Проте, у 1985 році порівняно з попереднім — на 44,5 тисячі тонн. Але все ще повільно поліпшується стан повітряного басейну в найбільших містах області — Олександрії і Кіровограді. Відомо, що 40 проценти шкідливих викидів в атмосферу великих міст складають відпрацьовані гази автомашин. Велику роль в очищенні повітря, охорони водних і земельних ресурсів повинні внести свій вклад піонерські і комсомольські організації, пости зелених патрулів, громадськість — наші надійні і вірні помічники.

В. ОВСЯНИКОВ, заступник голови президії обласної ради Українського товариства охорони природи.
Р. ДАЙДАКУЛОВ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

Матеріали, представлені на обласний конкурс природолюбів, повинні включати текстову інформаційну частину про прозвучену роботу по охороні і примноженню природних багатств, ілюстративну частину (фотоальбоми, фотографії, фотомонтажі) і висновки районної конкурсної комісії.

Надсилайте матеріали (звіти за минулий навчальний рік) на розгляд обласної конкурсної комісії треба до 20 жовтня ц. р. за адресою: 316050, м. Кіровоград, вул. Тімірязєва, 76, Будинок природи, обласна організація УТОП, «На конкурс».

УЧИСЯ БЕРЕГТИ

Положення про конкурс «На кращу постановку природоохоронної роботи в колективах учнівської та студентської молоді» прийнято обласною радою УТОП наприкінці травня. Його основна мета — виховання у молодих ленінських ставлення до природи, активізація природоохоронної роботи колективів загальноос-

вітніх шкіл, технікумів та вузів, в тому числі виконання конкретних завдань по охороні ґрунтів, водних ресурсів, атмосферного повітря, рослинного й тваринного світу, заповідних об'єктів, благоустрій сіл та міст, проведення науково-дослідної роботи на природоохоронну тематику.

ласну конкурсну комісію, яка розглядатиме окремо звіти про зроблене. Надіслані колективами шкіл, ПТУ, технікумів та вузів

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

«Цього ви собі не пробачите...»

Під такою назвою у номері «Молодого комунара» за 17 квітня було опубліковано розповідь про Поліну Сташевську, яка стала на шлях зради радянському народові, спокусившись «принадами» американського способу життя, а тепер жорстоко розкаюється в своєму. Читачі відгукнулися на публікацію (деякі їхні листи було надруковано у номері нашої газети за 15 травня). Сьогодні пропонуємо вашій увазі ще кілька відгуків.

А КРАХ
БУВ НЕМИНУЧИМ

Про крах її примарних сподівань — ось про що були листи П. Сташевської. І чи зможемо ми вибачити її після всього, що вона вчинила? Ось я запитую сам себе: що змусило цю жінку кинути країну, де народилася? — і не знаходжу іншої відповіді, крім однієї: духовна інертність, байдужість у поєднанні з політичною сліпотю.

Що ж змусило Поліну до такого серйозного і разом з тим безвідповідального кроку? Її уявлення про «легке життя» на Заході. Заїдки воно у неї? Не беруся судити про це спозна, але одну з причин (на мою думку, досить серйозну) назву.

Я працюю в торгівлі і бачу, як для деяких людей речі заступають у житті все. Один із проявів хвороби «речизму» — погоня за імпортом дефіцитом. Ті, хто «хворіє» ним, нерідко всерйоз вважають, що все імпортоване — краще від нашого. Вони автоматично плутають свої уявлення про речі з уявленнями про спосіб життя і таким чином потрапляють на гачок західної пропаганди.

Одним із важливих заходів боротьби з такими поглядами на життя повинно стати постійне вдосконалення вітчизняного виробництва. Недарма на необхідності підвищення якості продукції нашої промисловості наголошувалося і на XXVII з'їзді КПРС. Але не треба забувати й про виховання та самовиховання політичної культури, про політичний самоконтроль, так би мовити. Шмаття, який би привабливий вигляд воно не мало, не повинно заступати у житті головного — Батьківщини.

Поліна Сташевська поплатилася за відсутність такого самоконтролю. Вона позирала блискучій упа-

ковці, не анікуючи в суть справи. А суть ця виявилася жахливою жорстокістю капіталістичного світу. І доводиться лише пожалувати, що Поліні для того, аби здобути елементарну політичну освіту, довелося поїхати аж у США.

Б. БРІДМАН,
директор Олександрійського універмагу «Жовтневий».

ТАКЕ
НЕ ВИБАЧАЮТЬ

Прочитали сповідь людини, яка втратила Батьківщину, в газеті «Молодий комунар» під заголовком «Цього ви собі не пробачите» — і стало дуже боляче за тих окремих людей, які свідомо відмовляються від святого — землі, на якій народилися, від близьких, рідних і їдуть за тридев'ять земель шукати собі «щастя». Як могла жінка відмовитися від всього того, що дала їй країна? Що могла знати вона там, за океаном, де панує капітал, де існують закони лише для «грошового мішка»?

Наша радянська пропаганда широко і правдиво подає життя зманих на «землю обітовану», а тому-то Поліна Сташевська не могла не чути наперед, що чекає її «там». Та певно, не хотіла, бо слухала й інших... Її благаання повернутися додому можна розцінити по-різному. Але, на мою думку, вона — зрадниця Вітчизни. Таким пробадати не слід.

В. АДИКОВСЬКА,
диспетчер колгоспу імені Леніна Новоархангельського району.

ЗНАДТО
ДОРОГА ЦІНА

Я не розумію, як можна кинути країну, яка так багато дала кожному з нас, і найперше — право на-

живатися (ким би ти не був за національністю: росіянином, українцем, євреєм...) радянською людиною. Невже на все це, добути у боротьбі з контрреволюцією, фашизмом, післявоєнною розрухою, можна махнути рукою?

Я був знайомий з одним єврейським юнаком на ім'я Йосиф Ізраїль, який потім виїхав на «землю обітовану». Цей вчинок викликає у мене такий самий осуд, як і вчинок П. Сташевської, хоча і не знаю, як склалася його подальша доля.

Якщо ти любиш свою Батьківщину, котра тебе зростила й виховала, то ніколи не вчиниш так, як ці двоє та їм подібні. Але таких одиниць, і хай згодом не нарікають на долю: вони самі захотіли «солодкого життя». І якщо ці люди повернуться додому, в Радянський Союз, — то як дивитимуться в очі чесним громадянам нашої великої соціалістичної країни?

Р. ГРАНОВСЬКИЙ,
м. Олександрія.

СЛУХАЛА, АЛЕ—
ЧИ ДУМАЛА?

Саме про це хочеться спитати, коли читаєш розповідь про Поліну Сташевську, колишню киянку. Вона наївно позирала антирадянській пропаганді. Хоча, може, зосім не наївно, а швидше через небажання тверезо глянути на речі, прислухатися до порад? Бо я ніколи не повірю, що ніхто її не попереджав про можливі наслідки такого кроку.

І ось вона зрозуміла, що втратила найдорожче — Батьківщину, та розуміння цього прийшло занадто пізно. Чого ж прозріла тільки тоді, коли все так важко (а то й неможливо) поправити? Певно, дуже вже глибоко пустило в ній коріння поклоніння перед Заходом, певно, знайшлися і такі, що «підігрівали» його у ній.

П. Сташевська цілком заслужено потерпіла фіаско, і все ж стає мимоволі її жаль. Бо вона не просто втратила можливість жити у нашому гуманному суспільстві, підтримку рідних і друзів — вона втратила надію на майбутнє.

М. БЛОХ,
інженер.

м. Кіровоград.

Гарний настрій дев'ятикласниці Вершино-Нам'янської СШ Лариси СМІРНОВОЇ, що іспит з геометрії (знімок зроблено після іспиту) вона склала на «відмінно».

Новгородківський район.

ДЖЕРЕЛО ТВОЇХ ЗНАНЬ

Дружать книга і школяр

Навчити дітей читати, брати з книги все, що вона може дати: глибину думки і почуття, поетичне відкриття світу і пізнання життя.

У такому напрямі працює колектив обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара, який налагодив тісний зв'язок з багатьма районними дитячими бібліотеками, педагогами шкіл обласного центру. Їм надається значна методична допомога в роботі з юними читачами як на місцях, так і під час творчих відряджень методистів у райони та міста області.

— Головне, що найперш хвилює наших працівників, — це питання поліп-

шення роботи з книгою, — розповідає директор бібліотеки С. П. Михальова. — Важливо, щоб країні твори радянської багатонаціональної літератури дійшли до широкого читача, сприяли тому, щоб він сам намагався стати таким, якими бачить героїв улюблених книг.

І дійсно. Працівники бібліотек мають широке поле діяльності в підвищенні ролі книги в комуністичному вихованні підрастаючого покоління. Як свідчить практика, насамперед слід поліпшити використання фондів при задоволенні потреб юних читачів. Вже кілька років, до речі, обласна дитяча бібліотека займається ви-

ченням можливостей раціонального використання фондів книжок на абонементи і в читальному залі. А він чималий — складає понад 180 тисяч примірників. І це дозволяє знайти нові резерви, наблизити їх до читача.

Поряд з традиційними зустрічами з передовиками виробництва, ветеранами війни і праці, письменниками в Гайворонській та Новоархангельських бібліотеках, зокрема, практикується проведення прес-конференцій та прочитаних книг. Завжди цікаво проходять «політбої» старшокласників — читачів й Олександрійської міської дитячої бібліотеки. Усе більшого поширен-

ня набувають такі форми роботи з школярами, як «посвячення в читачів», «прем'єра книги», що проводиться в анотаційному плані, свята перекладу читачів початкових класів до середніх і т. д.

У Добровеличківській районній дитячій бібліотеці з метою вивчення інтересів, зацікавлення юних читачів проводиться індивідуальні бесіди, анкетування з наступним аналізом. Останнім часом з'явилася нова форма роботи — організація і проведення бесід за «круглим столом», куди запрошуються воїни-земляки, які виконували Інтернаціональний обов'язок на афганській землі. Неможливо перерахувати

9 тисяч читальних форм-мулярів — саме стільки школярів обласного центру записано до бібліотеки імені Гайдара. І все ж назви книжок, які користуються попитом, вже знайомі і близькі: «Як гартувалася сталь» М. Островського, «А зорі тут тихі» Б. Васильєва, «Обеліск» В. Бикова, «Повість про справжню людину» Б. Полєвого... Ці твори сприяють духовному загартуванню, виступають своєрідним джерелом патрістичного виховання. Про це свідчать і відгуки учнів про прочитану книгу, які вміщені на зміїних стендах в бібліотеці.

Справжніми знавцями світу книжок зарекомендували себе бібліотечні працівники В. А. Шубіна та Н. Я. Степанова. Цікаво проходять заняття в клубі за інтересами «Книга і лялька», «Чомучка», «Підліток», якими керують бібліотекарі Н. І. Боршев-

ська, Л. С. Босюк, О. А. Хазеюк.

Багато турбот і невідкладних справ чекають працівників обласної та інших бібліотек в літній період. Нещодавно на базі обласної дитячої бібліотеки відбувся семінар заступників директорів районних дитячих бібліотек з питань удосконалення їх діяльності в світлі сучасних вимог. Поряд з іншими обговорювалися методичні поради по використанню нових ефективних форм масової роботи під час організації літнього відпочинку учнів в піонерських таборах.

На чимало запитань довелось відповідати й по організації вивчення читальних інтересів шестирічних дітей, які згідно реалізації вимог реформи школи у вересні цього року почнуть заняття в школах і дитсадках.

А. САРЖЕВСКИЙ,
Інспектор обласно.

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

ВСІ П'ЯТЕРО — НА СТАДІОНІ

Інструктор по спорту колгоспу імені Ульянова Ульяновського району Іван Мокіних вважає, що проблему масовості в колективі фізкультури можна розв'язати тільки при тій умові, якщо на стадіон виходитимуть не окремі виробничники, а цілі сім'ї. Батько — спортсмен має допомогти підвищити фізичний гарт синові, мати — доньці. Тож вся його сім'я у вільний час завжди на стадіоні. Іван Михайлович навчив свого Михайлика добре метати тенісний м'ячик, вправно підтягуватися на перекладині, навчив плавати, стріляти з пневматичної і дрібнокаліберної гвинтівки. Зоотехнік колгоспу Раїса Мокіна разом з доньками Вороніною та Іванною захоплюються гімнастикою, постійно тренуються на «стежці здоров'я».

Сім'я Мокіних — учасники районних змагань з багатоборства ГПО, спартакіади на стадіоні села Оникієво-го Малинінського району вона брала участь в першій обласній спартакіаді агропром на приз Героя Радянського Союзу Валерія Гринченка. Змагаючись за програмою «Тато, мама і я — спортивна сім'я», першим домогся успіху І. М. Мокіних, потім його дружина. За ними — їхні діти. Серед кращих спортивних сімей — вони треті призери.

Приклад інструктора по спорту з села Вільхового підтримали немало хліборобських сімей колгоспу імені Ульянова. Після ро-

боти в полі, на творчих змаганнях батьки і їх діти виходять на старті, де вони для себе об'єднують спортивні майданчики, — біля будинку культури, на польовому стані тракторної бригади.

— У серпні, коли відзначимо День фізкультури, — ділитися планами Іван Михайлович, — ми збирасмося влаштувати велике спортивне свято з участю колективів художньої самодіяльності, дтсафівців. На ньому буде визначена краща спортивна бригада, краща спортивна сім'я. Спеціальні призи готуємо для юних спортсменів з дитсадку і для

батьків, котрі найбільше зроблять для того, щоб загартувати своїх дітей фізично. Наші фізгори допоможуть їм. Але першим інструктором має стати батько, мати.

...Йде підготовка до майбутніх стартів. На кросових дистанціях, у тирі, на березі стаю, в гімнастичному містечку. Інструктор по спорту Іван Мокіних ставить завдання: до початку навчального року навчити хлопчиків і дівчаток плавати. Разом з їх батьками.

Наш кор.
На знімку: сім'я МОКІНИХ на тренуванні. Фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

ФУТБОЛЬНИЙ МАРАФОН

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ СЬОМОГО ТУРУ

1. Найбільшу кількість голів було забито в чемпіонаті країни серед команд вищої ліги 1938 року. Тоді 26 команд в одноколово-му турнірі, зігравши 325 матчів, забили 1173 м'ячі.

2. Тридцять років назад чемпіонат країни з футболу вперше стартував у березні місяці, а саме — 31 березня 1956 року.

3. Найдовшою в історії Кубка Радянського Союзу з футболу була зустріч між командами «Сталь» (Дніпропетровськ) та «Шахтар» (Донецьк) у 1947 році. Ця зустріч продовжувалася 330 хвилин і лише додатковий час останнього третього матчу приніс розв'язку — 2:0 на користь дніпропетровців.

4. Суддя всесоюзної категорії Володимир Кузнецов із Омська кілька разів входив до десятки кращих суддів Радянського Союзу з футболу. Він — єдиний арбітр в країні, якому доручено судити матчі у вищій лізі футболу та хокею з м'ячем.

5. Збірна Болгарії — збірна Італії — 1:1.

Сьомий тур виявився найважчим для учасників «Футбольного марафону» — ніхто з учасників конкурсу не зміг правильно відповісти на всі наші запитання. Щодо прогнозу, то результат матчу — відкриття першості світу зумів передбачити лише В. Єднан.

Після семи турів визначилася група лідерів, яка має такий вигляд: О. Баллан — 97 очок, С. Мірошніченко — 94, Е. Беліченко та Д. Найдено — по 84, І. Василенко та І. Макаренко — по 82, В. Перевезев — 76, Е. Ілющенко — 75, В. Рудник — 74, В. Єднан, К. Іщенко, В. Мейноленко — по 71, М. Горюхов та В. Резніченко — по 68.

ЗАПИТАННЯ ВОСЬМОГО ТУРУ КОНКУРСУ

1. Яка команда і в якому році стала володарем Кубка Радянського Союзу з футболу, провівши всі

матчі без жодної заміни гравців, тобто в одному складі? (3 очка).

2. У футболі зареєстровано багато найрізноманітніших рекордів. Назвіть команду, якій належить такий сумний рекорд: в чемпіонаті СРСР з футболу ця команда прогала всі матчі другого кола. Пригадайте також рік, в якому відбулась ця подія. (3 очка).

3. Прихильники футболу знають, що нинішній старший тренер збірної країни В. В. Лобановський — людина з добрими математичними здібностями. У радянському футболі, крім нього, був ще один гравець, нападаючий, який під час футбольної кар'єри закінчив авіаційний інститут, а нині з успіхом працює за фахом інженера. Додамо, що він був чемпіоном та володарем Кубка країни, входив до складу збірної СРСР та списків 33-х кращих. Назвіть цього футболіста. Розкажіть про нього. (3 очка).

4. Відомо, що кіровоградська «Зірка» виховала для команд вищої ліги чимало гравців, які потім ставали чемпіонами та володарями Кубка СРСР. Але пригадайте такий випадок: футболіст — вихованець «Зірки» — став чемпіоном країни, та незабаром переходить до клубу першої ліги й рівно через рік знову повертається з ним до вищого дивізіону радянського футболу. Хто цей гравець? В якому клубі він став чемпіоном країни і у складі якої команди вийшов до вищої ліги? (3 очка).

5. Видатний воротар радянського футболу, який до початку своєї футбольної кар'єри здобув звання майстра спорту СРСР в стрибках у висоту. Саме це його захоплення і визначило місце майбутнього голкіпера на полі. Назвіть його прізвище, а також титули, якими володів цей воротар у великому футболі. (3 очка).

Термін надсилання відповідей на запитання восьмого туру — 15 червня за поштовим штемпелем.

СМІШНІ Й ЗВОРУШЛИВІ

В обласному Будинку вчителя пройшла вистава аматорсько-експериментального театру-студії «Цей дивний світ театру». Були поставлені французькі однокатні п'єси П'єра Барріє, Жана П'єра Греді, Гі Абекесиса, Я. Мерселя Міту.

І. Грабовська, А. Меркулова, С. Мостова, Е. Грєновський, В. Селієнко, М. Горохов, І. Крикуненко зобразили героїв, моральних знаменитих капіталістичним світом.

Епіграфом до вистави були взяті слова французького драматурга поета Жана Тардьє: «...Горюхем світла оживають істоти. Смішні й зворушливі, привітні й ласкаві, похливі й злі. Здається, що вони прийшли з якогось більш значного світу, щоб мене поманити, звинуватити й стурбувати, доіснити тільки слабку луну подій, які передчуваєш уяву».

Хочеться вірити, що в майбутньому на сцені оживуть герої творів російських та українських класиків: О. Островського, М. Горького, І. Котляревського, Л. Українки, М. Гоголя.

М. НАРОДОВА.
м. Кіровоград.

ЦЕ ЦІКАВО

★ Науковці з інституту зоотехніки у Кракові (ПНР) визначили, що турнір краща резугує на бордовий колір, а найгірше на білий.

★ Професор епідеміології університету штату Меріленд (США) Мері Секстон стверджує, що в жінок куріння — реакція на стрес, а в чоловіків — на втому й нудьгу.

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

КАЛЕНДАР ІГОР «ЗІРКИ»

В ДРУГОМУ КОЛІ ЧЕМПІОНАТУ СРСР З ФУТБОЛУ 1986 РОКУ

7 червня: «Нафтовик» (Охтирка) — «Зірка»	(+ 0 = 0 — 1, 0:1)
15 червня: «Зірка» — «Кривбас» (Кривий Ріг)	(+12 =11 —14, 40:40)
18 червня: «Зірка» — «Шахтар» (Донецьк)	(+ 3 = 1 — 7, 9:14)
23 червня: СКА (Київ) — «Зірка»	(+12 = 8 — 8, 36:28)
26 червня: «Спартак» (Житомир) — «Зірка»	(+17 =12 —14, 41:31)
4 липня: «Зірка» — «Океан» (Керч)	(+ 6 = 3 — 6, 18:16)
7 липня: «Зірка» — «Торпедо» (Запоріжжя)	(+ 1 = 0 — 2, 2:3)
12 липня: «Закарпаття» (Ужгород) — «Зірка»	(+16 =10 —13, 39:36)
15 липня: «Поділья» (Хмельницький) — «Зірка»	(+17 =14 —18, 24:54)
20 липня: «Зірка» — «Нива» (Вінниця)	(+13 =11 —19, 35:48)
23 липня: «Зірка» — «Динамо» (Ірпінь)	(+ 1 = 0 — 2, 7:8)

Матчі пройдуть на полях команд, визначених першими. В дужках — кількість перемог, нічиїх, поразок та різниці забитих і пропущених м'ячів у попередніх матчах цих команд.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мовно.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БК 01372.

Обсяг 0,5 друку. арк.

Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньокласового життя, сільської молоді — 2-53-84; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 302. Тираж 83 400.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.